

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Rossano (Italia) la 5 ianuarie 2010 — Franco Affatato/Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n. 3 di Rossano

(Cauza C-3/10)

(2010/C 63/55)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Rossano

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Franco Affatato

Pârâtă: Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n. 3 di Rossano

Întrebările preliminare

1. Clauza nr. 2.1 din Acordul-cadru adoptat prin Directiva 1999/70/CE ⁽¹⁾ se opune unei norme interne precum cea care reglementează regimul lucrătorilor LSU [lucrători utili din punct de vedere social]/LPU [lucrători de utilitate publică] cuprinsă în articolul 8 alineatul 1 din Decretul legislativ nr. 468/97 și în articolul 4 alineatul 1 din Legea nr. 81/00, care, prin excluderea lucrătorilor al căror regim este reglementat de acestea, exclude aplicarea normei respective în privința raportului de muncă pe perioadă determinată la transpunerea Directivei 1999/70/CE?
2. Clauza nr. 2.2 din Acordul-cadru adoptat prin Directiva 1999/70/CE permite excluderea lucrătorilor precum lucrătorii LSU/LPU, al căror regim este reglementat prin Decretul legislativ nr. 468/97 și prin Legea nr. 81/00, din domeniul de aplicare al Directivei 1999/70/CE?
3. Lucrătorii menționați în întrebarea 2 sunt incluși în definiția cuprinsă în clauza 3.1 din Acordul-cadru adoptat prin Directiva 1999/70/CE?
4. Clauza 5 din Acordul-cadru adoptat prin Directiva 1999/70/CE și principiile egalității [și] nediscriminării se opun unei norme pentru lucrătorii din sectorul școlar (a se vedea în special articolul 4 alineatul 1 din Legea nr. 124/99 și articolul 1 alineatul 1 litera a din Decretul ministerial nr. 430/00), care permite să nu se indice cauza primului contract pe perioadă determinată, prevăzută cu caracter general de norma internă pentru toate raporturile de muncă pe perioadă determinată, și să se prelungească

respectiv contracte indiferent de existența unor necesități permanente și durabile, și care nu prevede o durată maximă totală a contractelor sau a raporturilor de muncă pe perioadă determinată, numărul de reînnoiri ale contractelor sau ale raporturilor menționate și nici, în mod normal, vreun interval de timp între reînnoiri sau, în ipoteza unor suplینiri anuale, ca acesta să corespundă vacanțelor de vară, în care activitatea școlară este suspendată sau foarte mult redusă?

5. Totalitatea dispozițiilor normative din sectorul școlar, astfel cum au fost descrise, pot fi reținute ca un complex de norme echivalente pentru prevenirea abuzurilor?
6. În sensul articolului 2 din Directiva 1999/70/CE, Decretul legislativ nr. 368/01 și articolul 36 din Decretul legislativ nr. 165/01 pot fi considerate dispoziții având caracteristicile unor dispoziții de transpunere a Directivei 1999/70/CE în privința raporturilor de muncă pe perioadă determinată în sectorul școlar?
7. Un subiect având caracteristicile Poste Italiane S.p.a., și anume:
 - este proprietate de stat;
 - este supus controlului statului;
 - Ministerul Comunicațiilor efectuează alegerea furnizorului serviciului universal și în general desfășoară toate activitățile de verificare și de control material și contabil al subiectului respectiv, cu fixarea obiectivelor referitoare la serviciul universal prestat;
 - exercită un services de utilitate publică de interes general sporit;
 - bugetul său este legat de bugetul de stat;
 - costurile serviciului prestat sunt determinate de stat, care transferă acestuia sumele necesare pentru acoperirea costurilor suplimentare legate de prestarea serviciului
8. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 7, societatea menționată poate constitui un sector în sensul clauzei 5 sau totalitatea personalului acesteia poate fi considerată o categorie specifică de lucrători, în scopul diferențierii în raport cu măsurile de interdicție?

trebuie considerat organism de stat, în sensul aplicării directe a dreptului comunitar?

9. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 7, numai clauza 5 din Directiva 1999/70/CE sau coroborată cu clauzele 2 și 4 și cu principiile egalității [și] nediscriminării se opune unei prevederi precum articolul 2 alineatul 1 bis din Decretul legislativ nr. 368/01, care permite stabilirea datei de încetare a contractului unei anumite persoane fără o motivare, sau lipsește această persoană, contrar măsurii interne de interdicție prevăzute în mod obișnuit (articolul 1 din Decretul legislativ nr. 368/01) de dreptul de a i se indica în scris și de a i se dovedi, în caz de contestare, rațiunile cu caracter tehnic, de producție, organizatoric sau de substituție care au determinat stabilirea unei date de încetare a contractului de muncă, ținând cont de faptul că este posibil să se procedeze la o prelungire a contractului inițial, impusă de rațiuni obiective și care se referă la aceeași activitate pentru care a fost încheiat contractul pe perioadă determinată?
10. Decretul legislativ nr. 368/01 și articolul 36 alineatul 5 din Decretul legislativ nr. 165/01 constituie norma generală de transpunere a Directivei 1999/70/CE pentru personalul angajat de stat, ținând cont de excepțiile de la prevederile generale menționate, astfel cum sunt definite în lumina răspunsurilor la întrebările 1-9?
11. În absența prevederii unor sancțiuni referitoare la lucrătorii de tip LSU/LPU și din sectorul școlar, astfel cum au fost descriși, Directiva 1999/70/CE și în special clauza 5 alineatul (2) litera (b) se opun aplicării prin analogie a unei norme care are scopul de a asigura o compensare, precum cea prevăzută la articolul 36 alineatul 5 din Decretul legislativ nr. 165/01 sau clauza 5 alineatul (2) litera (b) stabilește un principiu de preferință în sensul ca respectivele contracte sau raporturi să fie încheiate pe perioadă nedeterminată?
12. Principiile comunitare ale egalității [și] nediscriminării, clauza 4 și clauza 5.1 se opun unei diferențieri a sistemului sancționator în sectorul „personal al organismelor de stat” în raport cu nașterea raportului de muncă sau în raport cu persoana care prestează munca ori, de asemenea, în sectorul școlar?
13. Dat fiind cadrul intern de transpunere a Directivei 1999/70/CE în privința statului și a organismelor de stat astfel cum este definit în răspunsurile la întrebările precedente, clauza 5 se opune unei norme generale precum cea cuprinsă în articolul 36 alineatul 5 din Decretul legislativ nr. 165/01, care stabilește o interdicție absolută pentru stat în privința conversiei raporturilor de muncă, altfel spus ce verificări ulterioare trebuie efectuate de instanța națională pentru a nu se aplica interdicția de stabilire a unor raporturi de muncă pe perioadă nedeterminată cu autoritățile publice?
14. Directiva 1999/70/CE trebuie aplicată integral în Italia, mai exact conversia raporturilor de muncă în cadrul autorităților publice apare ca fiind contrară principiilor fundamentale de drept intern și, prin urmare, clauza 5 nu trebuie aplicată integral în această privință, din cauza efectului contrar articolelor 1-5 din Tratatul de la Lisabona, nerespectând *structura fundamentală, politică și constituțională*, mai exact *funcțiunile esențiale* din Italia?
15. Clauza 5 din Directiva 1999/70/CE, prin faptul că prevede, în ipoteza interzicerii conversiei raportului de muncă, necesitatea unei măsuri care să prezinte garanția efectivă și echivalentă a protecției lucrătorilor, în comparație cu situațiile analoge de drept intern, pentru a sancționa abuzurile care rezultă din încălcarea aceleiași clauze 5 și a elimina consecințele încălcării dreptului comunitar, impune să se țină cont ca situație analogă de drept intern de raportul de muncă pe perioadă nedeterminată cu statul, la care lucrătorul ar fi avut dreptul în absența articolului 36, sau de un raport de muncă pe perioadă nedeterminată cu un subiect privat, în cadrul căruia raportul de muncă ar fi avut caracteristicile de stabilitate analoge cu cele ale unui raport de muncă cu statul?
16. Clauza 5 din Directiva 1999/70/CE, prin faptul că prevede, în ipoteza interzicerii conversiei raportului de muncă, necesitatea unei măsuri care să prezinte garanția efectivă și echivalentă a protecției lucrătorilor, în comparație cu situațiile analoge de drept intern, pentru a sancționa abuzurile care rezultă din încălcarea aceleiași clauze 5 și a elimina consecințele încălcării dreptului comunitar, impune să se țină cont la determinarea sancțiunii:
- (a) de timpul necesar pentru găsirea unei noi ocupații și de imposibilitatea de a accede la o ocupație care prezintă caracteristicile menționate în întrebarea 15;
- (b) sau, dimpotrivă, de valoarea retribuțiilor care ar fi fost percepute în ipoteza conversiei raportului de muncă pe perioadă determinată în raport de muncă pe perioadă nedeterminată.

(¹) JO L 175, p. 43.